De tre kirkelige Retningers Samarbejde.

(Sluttet.)

„Hvor Herrens Aand er, der er Frihed." Indre Mission skal have Frihed til ud fra dens kirkelige Syn at arbejde for den dermed i Forbindelse staaende Opgave, som Herren har sat den. Den har i Virkeligheden ogsaa denne Frihed; alle Kirker Landet over staar jo aaben for den. Naar den har faaet Lykke til at vække saa mange op til Livet i Troen og samle dem indenfor sin Kreds, da viser dette jo, at dens kirkelige Syn og Virksomhed har passet paa en stor Mængde i den danske Folkekirke. Men der er ogsaa mange, for hvem den ikke har passet og passer mindre og mindre, og som den derfor kendeligt ikke har kunnet vinde Indgang hos. Den burde lade sig nøje med, hvad Herren har givet den og ikke mene sig berettiget til at frakende andre kirkelige Retninger deres Berettigelse og Nødvendighed overfor mange Mennesker, som den selv ikke kan faa i Tale. Den har ikke Ret til at benægte, at deres kirkelige Syn paa Troens Grund er Sandhed for dem og undervurdere deres Arbejde, selv om det i Øjeblikket kan synes mindre frugtbart end deres. Den bør anerkende Nødvendigheden af Arbejdets Deling. Vil den ikke øve sig heri, da handler den ikke i Frihedens, Fordragelighedens og Kærlighedens Aand. Den bør anerkende, at Virksomhederne i de forskellige Kirkeafdelinger hver for sig kan give Bidrag til den hele kirkelige Udvikling. Kun saaledes kan det hele store Kirkesamfund komme til at staa som en Enhed overfor Verden.

Der er Opgaver, som for saa vidt kan kaldes fælles, som der virkes for dem mer eller mindre i alle kirkelige Retninger, saasom Arbejdet for Børn, unge og ydre Mission o. s. v. Her at ville virke i Samling har vist sig at være umuligt, i al Fald vanskeligt og ikke til fælles Glæde. Her maa sikkert hver Kirkeafdeling helst virke særskilt paa sin Maade; man bør kun anerkende hinandens ærlige Arbejde med et godt Maal for Øje. Som Eksempel vil jeg nævne Arbejdet for Ungdomssagen. Indre Mission tager her udelukkende Sigte paa de unges kristelige Vækkelse. Naar dette lykkes, er jo det største Maal naaet, hvis de vakte kan ledes frem i et sundt, holdbart og frugtbart Spor. Men Indre Mission kan aabenbart ikke faa fat paa alle unge. Derfor bør den ikke undervurdere andres Arbejde, som ogsaa gerne vil lede de unge til Kristus, men som, støttende sig til Erfaringen, skønner, at det i saa Henseende er nødvendigt at gøre et forberedende Arbejde, som i og for sig har moralsk opdragende og folkelig Betydning.

Men fordi man ikke tror det muligt at faa en Samling til Samværen og Samvirken mellem de forskellige kirkelige Retninger, derfor er det selvfølgelig ikke sagt, at det ikke skulde være ønskeligt, at disse mødes til Drøftelse af store, kirkelige Spørgsmaal til gensidig Oplysning og Tilskyndelse til Arbejde. Forhandlinger eller Trætte om Mellemtingene er mere til Skade end Nytte. Det kommer kun an paa, at man mødes med gensidig Anerkendelse; thi ellers kan den gode Aand og Tone ikke komme til at raade, og da gør slige Møder snarere Skade end Gavn, som Tilfældet ofte har været.

For mit personlige Vedkommende tror jeg, at den grundtvigske Kreds fra min Ryslinge Tid, og Indre Mission i min Tid senere og nu her, vil give mig det Vidnesbyrd, at jeg altid har givet Frihed, hvor jeg mødte disse. Jeg har aldrig lagt Vanskeligheder i Vejen for andres Arbejde; ud fra Erkendelsen af, hvor strøbeligt og begrænset mit eget Arbejde har været. Jeg har sagt: gør, som I kan og vil; jeg kan ikke virke og tale som I; men naar I arbejder ærligt for et godt Maal, saa kommer der nok noget godt ud deraf. Jeg har tit raadet Mennesker til at løse Sognebaand fra mig, sigende: Kan I faa mere Opbyggelse andet Sted, saa søg derhen, det vilde jeg gøre i eders Sted, hvis jeg var Lægmand. Men fordi jeg gav Frihed, derfor krævede jeg ogsaa ubetinget Frihed til at tale og gøre, hvad der var Sandhed for mig, selv om store Personligheder som Grundtvig, Birkedal, Vilh. Beck o. s. v. talte eller handlede anderledes. Ofte, naar der blev trængt ind paa mig i en eller anden Retning, har jeg tænkt: det er muligt Sandhed for andre, men du gaar ikke ind paa det, med mindre Helligaanden, den største Læremester, gør det til Sandhed for dig. I den Forstand er det aldrig lykkedes mig at komme op paa den høje Elefant, at jeg helt og fuldt ud i alt har kunnet slutte mig til og følge en enkelt Kirkeretning og blive baaret af den. For mange har dette været naturligt og sandt; for mig, og sikkert for ikke faa med mig, har det ikke været det. Det har tit ikke været behageligt, ofte endog meget smerteligt. Men det kan dog være, naar man nu er anlagt saaledes, og man gerne vilde være sand, at man bedre nede ved Elefantens Fod end oppe paa dens Ryg kan bevare sin personlige Sandhed, være sig selv; det har jeg trøstet mig med.

Forøvrigt tror jeg, at ikke faa yngre Præster for Tiden har en meget vanskelig, ofte trykket, kirkelig Stilling. De har ikke været under Paavirkning af Opvækkelses-Tiderne, først ved den grundtvigske og senere ved Indre Missions Fremkomst og Blomstring med deres store Bidrag til den kirkelige Udvikling. Og fra Universitetet har de heller ikke faaet noget særligt Præg af disse Kirkeretninger. De har modtaget og modtager stedse noget fra begge Sider. Naar de nu kommer ud som Præster og møder den ene eller anden af disse Tilhængere eller vel i Reglen nogle fra begge, er deres Stilling vanskelig. De, som er af Troen, vil gerne slutte sig til det Liv, som findes, men kan ikke gøre det fuldt og helt. Adskillige lader sig maaske friste til at gaa med mere til den ene eller anden Side, end det er fuld Sandhed for dem, og herunder vil deres Personlighed og fremtidige Virksomhed komme til at lide. Ud fra min Erfaring vil jeg give unge Præstebrødre det Raad: Selv om det er trykkende for eder, selv om I maa lide ved en Tid at staa meget ene og blive haardt bedømte, gaa aldrig med til noget, som ikke er fuld Sandhed for eder; det betaler sig ikke i Længden. Afhold eder saa meget som muligt fra Kritik over andres Arbejde, indlad eder ikke paa ørkesløs og unyttig Trætte med Mennesker om de saakaldte Mellemting. Bed flittigt om Helligaanden og — arbejd! arbejd!

Hvis man vilde og kunde i de forskellige Kirkeafdelinger øve sig ærligt i at efterfølge i Ord og Gerning Apostelens ovenfor anførte Anvisninger og Formaninger, da var meget vundet. Samtidig med at jeg synes, der er Grund til at minde om disse, har jeg faaet en Lejlighed, som jeg nu ved Slutningen af mit Liv meget gerne vilde benytte, til overfor Venner at klargøre min kirkelige Stilling i et langt Præsteliv.

Ungdommen og Digterne.

Pastor Klavenæs' Foredrag.

I Koncertpalæets store Sal, i København, der var tæt besat af en lyttende og stærkt interesseret Tilhørerskare, holdt det kristelige Studenterhjems Gæst, Pastor Th. Klavenæs, forleden, det bebudede Foredrag over Æmnet: Hvad skal et Lands Ungdom kræve af sine Digtere?

Han kunde tænke sig, at der var dem, der vilde rejse Indvending mod dette Æmne ud fra den Betragtning, at Digterne jo maa digte saaledes, som Aanden indgiver dem. Dette er sandt nok; men Aanden falder ikke ned fra Skyerne den staar i Pagt med, hvad der rører sig i Folket. Et Folk og en Tidsalder faar altid tilsidst den Digtning, som de fortjener.

Naar Taleren alligevel ikke spurgte, hvad Folket og Tidsalderen skulde kræve af Digterne, men hvad Ungdommen skulde kræve, saa var det fordi Ungdommen og Digterne staar i særligt Forhold til hinanden. De Ældre har dannet sig deres Anskuelser; men Ungdommen kommer Digterne i Møde med al sin rige Livstrang, dens Krav om Idealer at leve efter, og dette er godt og rigtigt. Den Ungdom, som ikke føler Trang til at lytte til Digtning, er en kedsommelig Ungdom.

Hvad er det da, Ungdommen kræver i al sin Almindelighed? Det er at faa Lov til at leve det Liv, der ligger for dem med al dets rige Muligheder. Den kræver det af Samfundet, af alle Kræfter i Himmelen og paa Jorden: at leve helt og fuldt! Og det er rigtigt. Den bør holde fast ved dette Krav. Men hvad er det at leve helt og fuldt? Det er ikke at tilfredsstille enkelte stærke Lyster som bagefter medfører Afslappelse. Dette er ikke Liv, men Død. Nej, Livet helt og fuldt er den fulde harmoniske Udvikling, saa at man kan sige som den gamle Kvinde, der paa Dødslejet sagde, at hele hendes Liv havde været en eneste glad Dag. Midt i Døden sang hun Livets Triumfsang, priste dets Sejr over Døden.

Følg dette Standpunkt overalt, ogsaa i Bedømmelsen af Digtning og Digterne! Mange Malere og Digtere mener, at de kun skal arbejde for Kunstens Skyld uden at tage Hensyn til Publikum. Men det er en gal Betragtning. De søger jo dog Publikum og ønsker, vi skal købe deres Malerier og Bøger. Og de maa staa i Rapport til deres Publikum, hvis de skal bevare Inspirationen. Vi Mennesker kan nu en Gang ikke undvære hinanden, og vi maa have Ret til at kræve Hensyn af Kunsten, der ikke blot paavirker os æstetisk, men ogsaa etisk, og derved faar Indflydelse paa vor Skæbne.

Derfor maa vi have Ret til at anlægge Livets Maalestok paa Kunsten. Livet er Maalet; Kunsten er kun Midlet til at forskønne Livet. Ungdommen maa altsaa kræve en Digtning, der ikke gør dens Liv til en Graavejrsdag, men til en Solskinsdag. Husk det, I Unge, som ikke vil fortvivle, ikke at være Vrag men ønsker at leve Livet fuldt og helt.

Vi kan ikke købe Livet for Penge. Den Rige bliver hypokonder og syg og fortvivlet lige saavel som den Fattige. Der hører mere til end Penge. Ogsaa Kærligheden danner en vigtig Bestanddel af Livet; naar den graahaarede gamle Mand ser sin Ungdomselskede ind i de trofaste Øjne, saa føler han, at han har levet. Jeg ønsker de Unge en sund, sand og levende Forelskelse, og jeg ønsker de Forlovede og de Forelskede megen Kærlighedslykke. Paa dette Punkt har Digterne særlig slaaet sig ned; mange for at ophøje, andre for at neddrage Kærlighedsforholdet.

Til et sundt Kærlighedsliv hører Tro, Troskyldigeed om man vil, og Tugt; Mennesket maa ikke blive en Slave af sine Sanser. Men her maa jeg rejse Anklage mod Digterne. Mange af dem har gjort Kærlighedsforholdet tvivlsomt, medens andre har gjort det æggende. De har opkastet Spørgsmaal uden at besvare dem og derved gjort mangfoldige Mennesker tvivlsyge. Problem-Literaturen har rokket Ungdommens Tro paa Kærligheden, medens den vovede Literatur har gjort Kærlighedslivet æggende, har tilgriset Mændenes Fantasi, og hos mange Kvinder fremkaldt Væmmelse for Kærlighedslivet. De gamle trofaste Forelskelser kender man nu ikke saa meget til; man gør Kur, men forelsker sig ikke, savner tildels Evne dertil.

Ungdommen i Nutiden kræve Digterne til Ansvar for megen tabt Livslykke, og den bør nu tilraabe dem: Syng os Kærligheden ind i Livet, men syng os den ikke ud af Livet.

Imidlertid, Kærligheden er ikke nok til at leve Livet helt og fuldt. Digterne lyver, naar de siger, at Elskov er nok til at fylde et Menneskeliv. Mand og Kvinde maa være sammen om højere Interesser at leve for. Vi maa altsaa have et saadant fælles Maal, der har saa høj Værdi, at det begejstrer os for Livet, ikke blot i en festlig Stund eller for nogle Aar, men i alle Livets Trivialiteter helt op til den gamle Alder. Først naar vi faar et Maal, der begejstrer os til Kamp og Offer og faar os til at glemme alle Lidelser, først da bliver Livet, hvad det skal være: en eneste glad Solskinsdag. Derfor, Du Ungdom, som vil leve og ikke dø, stil dit Krav til Digterne, at de skal give Dig Begejstring, et Maal at leve for. Det er ikke for stort et Krav til Digterne, at de skal vise os de store Værdier, begejstre os for de højere Maal, saa vist som Digtning ikke skal være Luksus og Tidsfordriv.

Men ogsaa paa dette Punkt maa man rejse Anklage mod Digtningen, der tog Værdier bort uden at give os noget i Erstatning, som den mare moderne Digtning, der slet ikke ulejliger nogen med at befatte sig med etiske Tanker. Den skildrer kun Livet rent æsthetisk og fremstiller det ellers som en eneste stor trøstesløs Tomhed; den gør i Virkeligheden Livet til et Helvede. Den skildrer kun det fæle og stygge i Livet, kun de enkelte Abnormiteter, medens den i Taushed forbigaar alt det gode og ædle, som betinger Udviklingen, og derved har den betaget en stor Del af Ungdommen dens Livslyst, berøvet den de lyse Fremtidsdrømme, som selv under de hvide Haar giver Kraft til stadig at tage fat paany.

Kun den Kunst, som tjener til at leve Livet fuldt og helt, har Ret til at leve. Al anden Kunst bør dø; thi Livet alene har Ret. Derfor er det dette Krav, Ungdommen bør stille til Digterne: Gør os ikke uskikkede til at leve, men lær os Kunsten at leve!

* * *

Dette Foredrag har blandt mange andre fremkaldt følgende Bemærkning af den bekendte Præst Martin Pontoppidan.

„Det er dog i Grunden løjerligt, at en Præst skal staa og anklage en Klat daarlige Digtere for at have gjort Ungdommen al den Fortræd. Hvor kan saadan en Smule Digteri have en saa drabelig Virkning? Jeg kender ikke Tallet paa daarlige Digtere i Norden. Men jeg ved, at vi er over Tusinde Præster alene i Danmark og Norge, som ikke har andet at bestille end at give Folk Tro og Mod og Gudsfrygt. Og dersom det da desuagtet viser sig, at en Slægt er i Færd med at fremstaa, som er blottet for alle disse gode Ting, er der da egenlig nogen rigtig Mening i, at vi Præster staar op og siger: Det er de slemme Digteres Skyld! De har ødelagt os den opvoksende Slægt!

Dersom de virkelig har ødelagt saa meget — jeg tillader mig at sætte et Spørgsmaalstegn, for det er dog maaske ikke fuldt saa galt, som man vil gøre det til — men dersom disse Digtere virkelig har kunnet gøre Slægten saa megen Fortræd, maa man da ikke gaa ud fra, at Slægten i Forvejen har været vanrøgtet? Og er det da ikke meget bedre, at vi Præster rejser Anklage mod os selv end mod Digterne?

Hver af os taler offenlig 60 Gange om Aaret, foruden at vi underviser Ungdommen, og har mangfoldig Lejlighed til Indflydelse baade paa gamle og unge. Hvad er der i Vejen med os, dersom alligevel nogle „snavs" Digtere kan løbe af Sted med det hele? Jeg mener hermed blot, at saa fortræffeligt Pastor Klavenæs's Foredrag end kan siges at have været, saa vilde jeg meget hellere høre ham tale om et andet Emne, nemlig dette: Hvilke Krav maa et Lands Ungdom stille til Præsterne? Det vilde Pastor Klavenæs, saavidt jeg forstod, netop være Mand for at tale om. Og blev først det Spørgsmaal klaret, og fik vi virkelig de Præster; vi trængte til, da kunde man vel se med lidt mere ophøjet Ro paa Tilstedeværelsen af nogle daarlige Romaner og tvivlsomme Digterværker."

Om alt og alle.

I London solgtes der for nogle Dage siden for første Gang avstralske Æg, som havde vært 4 Maaneder undervejs fra Produktionsstedet paa Ny Zeeland. De var ganske friske i Smag, og Afsenderen, som hor brugt en Henlæggelsesmaade, der kaldes „Ellis" System (der ikke er nogen egentlig Præservering) vil søge yderligere at udvikle Indførselen af avstralske Æg til England.

Et alvorligt Ulykkestilfælde med Automobil indtraf for nogle Dage siden mellem Nizza og Genf, paa hvilken Vej en Baron Tserclaes havde begivet sig ud med en Dame og en Automobilstyrer. Paa Grund af klodset Styring susede Automobilet med fuld Fart mod et Hus og smadredes, Baronens Hoved blev aldeles knust, og Damen og Styreren fik svære Kvæstelser.

Den berygtede italienske Røver Musolino, som — paa en iøvrigt ganske tilfældig Maade — fangedes af Gendarmene i Fjor, efter at Regeringen forgæves havde anstillet Klapjagter paa ham med hele Troppeafdelinger — staar for Øjeblikket for Retten i Italien. Siden 1897 har hans Liv været helliget Vendettaen eller Blodhævnen, efter at han først var kommet paa Kant med Lovene, fordi han havde dræbt en Mand paa Grund af Jalousi, der rejste sig ud fra nogle Kæresterier og Kvindehistorier. Han er nu anklaget for 6 Mord, 4 Mordforsøg, talrige Overfald, 2 Dynamitattentater og mange Tyverier, som han har begaaet.

Naar Præsident Loubet rejser til Rusland, medfører han blandt sin Bagage 50 Kasser til en samlet Vægt af 3000 Pund og indeholdende Gaver til den kejserlige Familie og de højeste russiske Embedsmænd.

Det er lykkedes en fransk Videnskabsmand, Boutan, Medlem af den zoologiske Afdeling ved Pariseruniversitetet at tage meget smukke og klare Fotografier af Havbunden, selv i ret betydelige Dybder. Baade i Nærheden af den engelske og spanske Kyst har den førnævnte zoologiske Afdeling indrettet undersøiske Labratorier, og Boutan har drevet sine Forsøg i dem begge. Ordet Laboratorier skal dog ikke forstaaes altfor bogstaveligt, paa Havbunden findes intet Laboratorium, og den Berettigelse til at bruge Navnet maa søges i, at man paa det Sted af Kysten, udfor hvilket der gøres Forsøg, har samlet alle de tekniske Hjælpemidler, som man har Brug for til Dykkerforsøg og undersøisk Fotografering. I Førstningen gik Boutans Forsøg ikke godt, alle de Fotografiapparater, som var i Handelen, viste sig ubrugelige; men efter efter at han havde prøvet sig frem, lavet sig meget stærkere Cameraer, vandtætte Beholdere af Jern for at modstaa Vandets Tryk, særlig stærke Linser o.s.v., er det lykkedes ham ved som Dykkere at stige ned paa Havbunden at tage Fotografier af Havbundens Dale Kløfter og Planter i en Dybde af 140 Fod, og han tvivler ikke om, at man ved fortsatte Forsøg vil kunne drive det til langt større Dybder, naar blot Dykkere kan gaa derned. Naar han var mere end 20 Fod under Havoverfladen, maatte han altid bruge kunstigt Lys, han vilde helst have haft elektrisk; men det var for dyrt, og han brugte da Oxygengas, som han medførte i en lukket Beholder; desuden en tændt Lampe, og ved at trykke paa en Gummibold gik han da i Fotograferingsøjeblikket et Magnesiumspulver til at forbrænde og afgive en ganske klar Belysning.

General Hutton, den Overstkommanderende for de avstralske Tropper, har i en Indberetning til det avbralske Rige foreslaaet Styrketallet af de avstralske Tropper sat til 44,218 med en Garnisonsstyrke paa 15,470 og en Feltstyrke paa 28,748. Det er Meningen, at Feltstyrken skal kunne bruges ikke alene i Avstralien, men ogsaa udenfor, hvor Avstralien eller det engelske Riges Interesser maatte kræve det.

Paven begav sig forleden til Peterskirken og uddelte Velsignelsen til en Forsamling af 10,000 Pilgrimme.

Kur for Tæring — Warner's White Wine of Tar Syrup, det bedste Hostemiddel paa Jorden, helbreder en Forkølelse paa en Dag, hvis det bruges i Tide. 25c og 50c

NORTH-WESTERN
Banen
F., E. & M. V. R. R. er den bedste til og fra
Black Hills,
Deadwood og Hot Springs,
Syd-Dakota.

U S U S U S U
THE U. S. FLÖDE SEPARATOR
HOLDER VERDENS REKORDEN
FEMTI PAA HINANDEN FØLGENDE SKUMNINGER i det pan-amerikanske Model-Mejeri
GJENNEMSNITLIG PRÖVE AF SKUMMET MÆLK } .0138
Ingen anden Separator har nogensinde været istand til at komme op til denne Rekord.
Send efter frie Pamfletter
VERMONT FARM MACHINE CO., Bellows Falls, Vt.
269

60 DAY Offer $2.95 HAVANA
Vi har købt en Million Ure og Barberknive etc., og vi give dem bort for næsten ingenting for at indføre vore fine 10c Cigarer. Med den første Ordre af en Æske med 25 Cigarer, fuld Størrelse, sender vi dette elegante, solide, guldpletterede Ur og Kæde, værd $4.50, holder udmærket Tid, blev tilkendt Pris-Medallie paa Pariserudstillingen, garanteret i 5 Aar. Barberiæt: Bedste hulslebne Sheffield Kniv, dobbelt Hestehude-Strop, Børste, Sæbe: værd $3.00. Send Deres Adresse, og vi sender det hele til Undersøgelse. Er det tilfredsstillende, saa betal $2.95 og Expresudgifter, ellers ikke en Cent. Hvis De ikke selv kan bruge de hele, saa sælg enten Uret, Cigarerne eller Barbersættet for hvad De betalte for det hele, og De har Resten frit. Adresser:
J. MOLLAND & CO
19 LEES BLDG., CHICAGO.

Pianoer og Orgler.
Kun giv mig Anledning til at give Oplysninger angaaende Priser og Betalingsvilkaar, og man skal finde, at ingen har bedre Betingelser at tilbyde. Oplys naar De skriver hvad De ønsker, Piano eller Orgel.
Carl Rauland,
Minneapolis Music Company,
606 Nicollet Avenue
Minneapolis, Minn.

DON'T BE FOOLED!
Take the genuine, original ROCKY MOUNTAIN TEA
Made only by Madison Medicine Co., Madison, Wis. It keeps you well. Our trade mark cut on each package. Price, 35 cents. Never sold in bulk. Accept no substitute. Ask your druggist.

23 Skandinaver, som ere blevne helbredede i sidste Maaned, bevidne, at jeg er den eneste i Amerika, som kan helbrede
DÖVHED OG ÖRESUSNING.
Min Methode kan bruges i Hjemmet og naar De beskriver Deres Tilfælde skal jeg undersöge samme og sige min oprigtige Mening.
MØRCKS ØREKLINIK,
135 W. 123 Str. - - NEW YORK.

R·I·P·A·N·S
Der er næppe nogen Slags Sygdom, som ikke bliver hjulpen ved Brugen af R·I·P·A·N·S Tabuler Sælges af Apotekere. En 5 Cts. Pakke er nok for et almindeligt Tilfælde. En Familieflaske til 60 Cts. er nok til et helt Aar.

Husarbeide,
eller rettere sagt formeget deraf, ødelægger Kvindens Nerver. Og den stadige Omsorg for Børnene, baade Dag og Nat, er ofte for afkræftende selv for en stærk Kvinde. Et afmagret Ansigt vidner om Husmoderens Overanstrengelse. Uregelmæssig Menstruation, Hvidflod og Livmoderens Nedfalden er Følgen af Overanstrengelse. Enhver Husmoder behøver et Middel til at regulere den maanedlige Periode og holde de ømfintlige Kjønsorganer i sund Tilstand.
WINE OF CARDUI
udretter dette for Tusinder af amerikanske Kvinder. Den kurerede Mrs. Jones, og det er Grunden til, at hun skriver dette aabenhjertige Brev:
Glendeane, Ky., 10. Febr. 1901.
Jeg er glad over, at Deres "Wine of Cardui" hjælper mig. Jeg føler mig nu bedre, end jeg har gjort paa flere Aar. Jeg udfører mit eget Arbeide uden Hjælp og vaskede Klæder forrige Uge uden at blive træt. Det viser, at "Wine of Cardui" har gjort mig godt. Jeg begynder at blive federe, end jeg har været før, og sover og spiser godt. Før jeg begyndte at bruge "Wine of Cardui" maatte jeg gaa tilsengs fem eller sex Gange om Dagen, men nu falder det mig ikke ind at gaa tilsengs hele Dagen.
Mrs. Richard Jones.
$1.00 hos Apothekere.
Angaaende Raad og Skrifter skriv, med Opgivende af Symptomer, til "Ladies' Advisory Department," Chattanooga Medicine Co., Chattanooga, Tenn.

FRU OLSEN'S
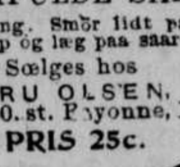
TRADE MARK
VÆRDIFULDE SALVE.
Brugsanvisning. Smör lidt paa en linnedlap og læg paa saaret.
Sælges hos
FRU OLSEN,
87 W. 20. st. Bayonne, N. J
PRIS 25c.
Fru Olsens Salve er udmerket for brandsaar, bylder, gamle saar, eczema, skjægsop, saare brystvorter og alle andre hudsygdomme.
Til enhver, som indsender 25 cents i Frimærker, vil vi sende Salven frit.